

ВЕЛИКА СРБИЈА

БИЛТЕН СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЗА МОРАВИЧКИ ОКРУГ

ЧАЧАК, септембар 1997.
број 424, година VII

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ - КА ДОЛАЗИ НО

Српска радикална странка је окренута народу и толико добро стоји у народу да нису без основа наша очекивања да можемо победити у првом кругу. Ако победимо у првом кругу, у другом кругу ћемо имати заједничког кандидата левог блока Српског покрета обнове, па ма ко био. Све су прилике да би то био Зоран Лилић, јер Драшковић очигледно у свим истраживањима јавног мњења далеко заостаје. Међутим, очигледно, Драшковић је направио неку комбинацију са социјалистима и левим блоком. То се види из његовог протежирања у државним медијима, у испуњавању свих његових жеља, тако да та комбинација вероватно подразумева и подршку левичарском кандидату у другом изборном кругу против кандидата Српске радикалне странке.

* * *

Нама је важно да покажемо резултате и да је народ задовољан резултатима, да их реализујемо. А у сјању смо да парирамо свим лажним нападима, свим измишљотинама. Некада је боље да се човек на њо и не осврће.

* * *

Што се тиче Савене Републике Југославије, ми смо је прихватили као једно привремено решење, као прелазно решење ка јединственој српској држави која ће обухватити све српске земље. 1992. године сам морао прихватити такво решење у време распада Југославије јер је то био начин да се сачува међународни правни континуитет. Очување међународног правног континуитета је један од успеха који је српски народ остварио 1992. године. Тај међународни правни континуитет је сада формално признат. Американци га не признају, али су га признале све друге велике силе, све оне земље које имају амбасаде данас у Београду, оне су фактички признале међународни правни континуитет, а то је за нас веома важно.

Српска радикална странка је против било каквих територијалних аутономија. Ако ми победимо на изборима и ако имамо довољну скупштинску већину, ми ћемо вршити уставне промене у том правцу. У демократском и грађанском друштву

територијалне аутономије су бесмислица у правом смислу речи. Ту се поштују сва грађанска права и слободе, укључујући и права националних мањина и чему онда територијална аутономија.

Драшковић је имао исту карту западних српских земаља на којој је данас Српска радикална странка инсистира. Ви се вероватно сећате „Српске речиг са том картом на насловној страни. Чак ју је Драшковић носио на онај познати састанак са Стипом Месићем. Његова карта је подударна са линијом: Карлобаг-Огулин-Карловац-Вировитица, а он сада смејава ту линију.

Када год се Вук Драшковић најде кајмака са шећером, не зна шта говори. Ни он не верије у оно што говори. Оно што је општепозната чињеница у београдским интелектуалним круговима, Драшковић је још 1990. године изгубио сваки компас у политици и срља мењајући политичку оријентацију из дана у дан, лансира разне измишљотине у недостатку валидне оријентације у политичком обрачуна са својим противницима.

Једна од великих грешака коју је направио Вук Драшковић, водећи своју странку јесте што је непрекидно теглио на својим плећима политичке паразите, вештачке странке које нису имале никаквог упоришта у народу, али им је Драшковић поклањао посланичке мандате. Такви паразити су Демократска странка, Грађански савез, Нова демократија и друге.

* * *

Ја не идем на немачке, француске, италијанске изборе, него идем на српске изборе. Шта има ко да ме прихвати или не прихвати у Европи.

* * *

Бићић је направио грешку када је кренуо у бојкот избора. И ту је направио погрешну процену. Мислио је да ту може добити масовну подршку, мислио је да може неки притисак извршити на СПО да га следи, али то је све због лоше процене сопственог статуса и сопствене снаге. Једна Весна Пешић, која је 1992. године на изборима имала мање гласова него Мирко Јовић, одједном је помислила, јер јој је

Драшковић покљонио два посланичка кандидата, да предводи озбиљну странку и да нешто значи у политичком животу. И она је почела да соли памет.

Љубомир Аранђеловић који је био у Демократској странци Србије, па се приклонио Бићићу, дочепао се кључне функције у Скупштини града, а његова фирма дугује око 80 милиона марака Фонду за градско грађевинско земљиште итд. То је читав круг људи који су шићарије, које интересује само лична корист и који су спремни да све баце под ноге да би се дочекали неког материјалног богатства.

У Црној Гори је дошло до сукоба у вадајућој демократској партији социјалиста која се поцепала на два крила: отворено сепаратистичко крило и оно крило које је за останак Црне Горе у заједничкој држави са Србијом. Сепаратистичко крило предводи Мило Ђукановић и он је сад ушао у неформалну коалицију са другим сепаратистичким странкама у црној Гори. Њега отворено подржавају западне силе и Мило Ђукановић сматра да је сада шанса да отцепи Црну Гору.

* * *

Онај ко сада изађе на изборе и освоји посланичке мандате, тај ће представљати релевантну политичку снагу и за следеће изборе. Четири године је сувише дуго да се ван парламента може преживети.

* * *

На овом искуству смо се уверили какав је поредак у Црној Гори. Одмах смо се определили, чим је дошло до тог сукоба. Не подржавамо Момира Булатовића зато што га волимо, што је драг, што следимо његове политичке ставове итд. Искључиво га подржавамо зато што би његова евентуална победа значила да Црна Гора остаје у саставу заједничке државе, а његов садашњи пораз у борби против Мила Ђукановића - да се отвара пут сепаратизму.

У републици Српској је на делу западна интервенција путем инструментализоване Биљане Плавшић. То је жена коју је ухватила уседелачка сујета и старачко беснило. Другачије се не може дефинисати њено

ДИДАТ ЗА ПРЕДСЕДНИКА ВА СРБИЈА

понашање. Прошле године је комплетно руководство Српске радикалне странке било на састанку на Палама са комплетним руководством Српске демократске странке. Ми смо се договорили о заједничком наступу на изборима. Када нам је Караџић саопштио да планирају Биљану Плавшић за председника Републике, ја сам се успротивио и покушао да га одвратим. Износио сам му читав низ аргумената.

Биљана Плавшић је добила инструкције директне како да растура Републику Српску. Она је окружена америчким шпијунима. Американци су доста тих шпијуна врбовали. Међу србима који живе у Америци, који су тамо школовани за рад у ЦИА, попут ове Ане Митровић и још неких. Један од њих даје небулозну изјаву, рецимо да председник Републике не може извршити државни удар, што је крајњи идиотизам, јер државни удар може једино неко ко је на врху државе да изведе, остало је пуч. Биљана Плавшић гази све пред собом, извршавајући те америчке налоге. Она мисли да ће Американци трајно играти на њену карту, не, она је само сервиста. Она служи за растурање Републике Српске. Чим обави ону улогу какву су јој Американци одредили, они ће је отписати. Њима она не треба на дугу стазу. Бесмислено је да је користе за неке озбиљније ствари.

* * *

Мило Ђукановић је Црну Гору преишворио у мафијашку државу у правом смислу речи. Тамо је криминал основни облик понашања, иљачка, шверц. Да је Црна Гора под влашћу Мила Ђукановића преишворене у криминалну државу, најбоље сведочи судбина српских радикала у Црној Гори.

* * *

Када је реч о Хрватима, ми смо са Хрватима у рату. Хрватска је окупирала целу Републику Српску Крајину, Хрватска је протерала милион Срба, 700.000 оних који су се декларисали као Срби и више од 300.000 оних који су се као Југословени изјаснили на попису становништва. Па, према томе, не можемо ми бити пријатељи са неким ко је непријатељ нашег народа, што не значи да ми мрзимо сваког Хрвата поје-

диначно. Али, кад су Американци били у рату са Немцима, цела америчка штампа је Немце као народ називала Хунима. Кад су Американци били у рату са Јапанцима, сви Јапанци амерички држављани били су у логорима широм Америке. Перл Бак је чак један роман написао о томе. Значи, то је, једноставно, такав однос.

* * *

Ми смо за унијарну државу која ће се звати Србија. Ми би најрадије - велика Србија. Сиремни смо да расирављамо по њом ишћању, бесмислено је да се наша држава сада зове Југославија када је чини само српски народ и националне мањине. Ни један други јужнословенски народ није са нама у саставу ње државе.

* * *

Ако Албанци уопште изађу на изборе, ваљда ће гласати за оног ко је најближи њиховим политичким ставовима. Ваљда ће гласати оног ко је пријатељ ас Адемом Демаћијем и који се са њим тајно састајао, ко се љубио са Сулејманом Угљанином итд. То је све Вук Драшковић. Ко је ишао на договоре и разговоре на Косову и Метохији под америчким покровитељством? Ко је у свакој ситуацији до сада нудило страним силама да реализује њихове антисрпске интересе на штету српског народа, ко се сугарењски односи према српским непријатељима? Кога Американци постројавају у двориште око амбасаде у Београду?

Имамо много бољи програм по питању решавања права националних мањина него садашња власт. Могу по читавом низу других, али по питању националних мањина не. Једном сам чак изјавио, ако се нађе било који Мађар, Румун, Словак, Бугарин или припадник неке друге националности коме су ускраћена национална права у Србији, да сам спреман да га од Славије до Калемегдана пренесем, да му на неки начин надокнадим то што му је ускраћено као припаднику националне мањине.

Што се тиче муслимана, ми искрено жалимо што је до овог рата дошло. Муслимани су били обухваћени исламским фундаментализ-

мом, стално заборављајући на своје етничко порекло, и кренули у рат против оних који су им најрођенији. Данашњи муслимани то су Срби чији су преци у време турске окупације постали квинслинзи, и ништа друго.

Ја мислим да од свих српских политичара Албанци највише мене поштују јер по знању да сам човек од речи, да сам доследан, да сам чврст, да сам стабилан и мислим да верују у моје карактерне особине, дакле моје поштење, мој морални кредибилитет нико није могао довести у питање. Било је ту неких контаката, на пример, у гвјиланском затвору, тамо сам у правом смислу речи међу Албанцима постао популаран, јер сам се јавно супроставио батинању њихових ухапшеника чији су се крици чули у затвору, с друге стране, јасно стављао до знања да се не може разговарати ни о једном делу српске територије. Рецимо, добијали смо пакете из Београда, имали смо више хране у затвору, и ми смо ту храну делили са албанским робљашима. Редовно. Односили смо се према њима као према људима и сачији смо интегритет лично поштовали. Углед, образ.

* * *

Драшковић се не разуме у економију. Он даје израза обећања. Обећава милијарде долара ако он победи на изборима у Србији. Каже - чекају негде. Где чекају? да му верујемо? Како да му верујемо кад нас је толико ишћа обмануо.

* * *

Ми још нисмо задовољни ситуацијом у медијској сфери, међутим, она је много боља него што је икада раније била. Имамо могућност појављивања. Не онолико колико би смо желели, колико би било потребно, нисмо ту још равноправни. Очигледно се протежира владајућа партија, леви блок и његови кандидати, затим протежира се Вук Драшковић и Српски покрет обнове, али Српска радикална странка није превише незадовољна јер колико-толико имамо солидан престор за појављивање у медијима, и оно што је најважније, колико год мали простор имали, ми га најбоље искористимо. Ми смо ту најуспешнији, најспособнији.

ТОМА НИКОЛИЋ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ
Генерални директор
Александар Стефановић
Главни и одговорни уредник
Ситиша Аксентијевић
Заменик главног и одговорног уредника
Душан Веселић
Лектор
Зорница Илић
Рецензија
Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић, Наташа Јовановић, Јадранка
Шешељ, Дејан Анђус, Александар Вучић, Рајко
Бурђевић, Драгољуб Стаменковић,
Коста Димитријевић, Вељко Дуклић.

Секретар редакције
Љиљана Мијковић
Техничко уређење и компјутерска припрема
абц график • Чачак

Тираж: 5000

Штампа: "ЕТИКЕТА" • Чачак